

[Indenrigsministeren.]

det er alle ærede Medlemmer bekendt, kun til saadanne gamle, som er absolut erhvervsudgytige. Disse Understøttelser gives altsaa ikke, hvis man ikke maa sige, at den Vedkommende af al sin Evne bidrager til Selvforsørgelse.

Derfor er det, jeg har tilladt mig at sige til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, og derigennem altsaa til selve Forslagsstillerne, at man burde have draget Omsorg for at klarlægge, baade gennem den oprindelige Forelæggelsestale, gennem Bemærkninger til Lovforslaget, som man jo egentlig ganske savner, og gennem Partiets Presse, hvad dette Forslag i Virkeligheden kommer til at betyde for et overordentlig stort Tal af den nulevende Slægt i økonomisk Henseende.

Dette har man ikke gjort, og det er det, jeg, i meget forsigtige Vendinger efter min Mening, har henledt Opmærksomheden paa. Først i sin Replik til mig og nu her i Dag gaar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne til Bekendelse, erkender, at man gennem 3 Aar faar de meget væsentlige Udgifter, som jeg har henledt Opmærksomheden paa, og erkender, at der vil gaa en meget lang Aarrække, inden en mærkelig Lettelse i Aldersrentebyrden vil indtræde ved Forsikringsordningens Gennemførelse.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa ret mange af de Betragtninger, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har anstillet i Forbindelse med sin Omtale af mine Udtalelser i et foregaaende Møde, hvor Sagen var til Behandling. Kun til tre Ting skal jeg knytte nogle enkelte Bemærkninger.

For det første sagde det ærede Medlem, og det har han ogsaa sagt i Dag, at der slet ikke bliver Tale om, som af mig nævnt, en Præmieydelse paa ca. 75 Mill. Kr. aarlig, den vil blive meget mindre, siger det ærede Medlem. Og nu har han da peget paa, at der er en hel Del Personer her i Landet, som er pensionerede, som har tegnet en Pensionsforsikring, eller som er Tjenestemænd, og disse Personer vil ikke komme ind under denne Forsikring.

Det er muligt, at Tjenestemændene ikke vil det; men deres Tal forslaar ikke til i overordentlig Grad at ændre det Beløb, som Talen her er om. Det er ogsaa muligt, at adskillige af dem, som er ansat i private Virksomheder, og som har tilvejebragt en Pensionsordning isoleret eller med Støtte fra Virksomhedens Side, kan undgaa at betale disse Præmier. Det er muligt, det er det mig ganske umuligt at skønne over.

Selv om jeg kunde for det samlede Præmiebeløbs Vedkommende drage dette

ind under disse Undersøgelser, er disse private Pensionsordninger, hvortil ansatte og Virksomheder bidrager, meget hyppigt saaledes tilrettelagt, at det aldeles ikke kan træde i Stedet for det, som Forslaget her kræver. I mange Virksomheder gaar jo Pensionsfonden, selv om den er skabt paa i og for sig betryggende Maade, ind i Virksomhedens Drift, helt eller delvis. Vi har set adskillige Eksempler, og højst beklagelige Eksempler, derpaa i den senere Tid, Eksempler, hvor de Personer, som var knyttet til Virksomheden, havde god Anledning til at tro, at den Pensionsordning, der var truffet, var ganske anderledes betryggende, end den viste sig at være.

Det er ogsaa muligt, at visse Livrenter, som er tegnet i Pensionsforsikringsanstalten eller i andre private Selskaber, kan fritage de vedkommende for Præmiebetaling; men ogsaa her bliver det forholdsvist mindre betydelige Beløb, der kan komme i Betragtning.

Derfor vil jeg indtil videre fastholde, saa længe en anden eller mere fyldestgørende Dokumentation for det modsatte ikke er ført, at Præmiebeløbet vil komme til at ligge omkring det Tal, som jeg, da jeg forleden talte, nævnte.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne siger saa, at det er da i hvert Tilfælde kun i de første Aar, at alle skal betale, saa at der vil indtræde et Fald i dette Præmiebeløb, efterhaanden som flere og flere faar betalt ud det samlede Beløb, som Lovforslaget kræver. Og det er jo ganske sikkert. I de kommende Aar vil der ske en vis Dalen i det Maksimalbeløb, som til at begynde med skal betales, og derefter vil, naar et vist Antal Aar er gaaet, en stationær Tilstand indtræde, som naturligvis bortset fra Befolkningstilvæksten vil komme til at ligge noget under de 75 Mill. Kr., men efter min fulde Overbevisning ikke saa overordentlig langt, fordi der, hvor somme hører op, kommer, naar den stationære Tilstand er indtraadt, et tilsvarende Antal af nye Præmiebetalere til, saaledes, som sagt, at jeg tror, det Aarsbeløb, hvorpaa man vil komme til at staa til sin Tid, ikke vil ligge langt under de 75 Mill. Kr. Det vil jo i hvert Tilfælde vokse med Befolkningstilvæksten, og forhaabentlig ogsaa vokse med de voksende Indkomster for den mindre velsituerede Del af Befolkningen, som vi alle af fuldt Hjerte ønsker, at denne Del af Befolkningen maa faa.

Men det er ogsaa kun i de første og svære Aar, at Vanskelighederne bliver saa udtalt til Stede, som jeg har henpeget paa,